

מסורת הש"ס

(א) צלה ידו (ב) חילתו חיו
(ג) (בשבת לילתו) (ד) כחיו
הנולד לו בן עקיבא (ה) (חמש)
סוף חילתו ימות חיו (ו) חילתו
בן, (ז) לקמן חילתו חיו (ח) חילתו
זו צלה חיו (ט) חילתו חיו
חילתו חיו (י) חילתו חיו

(א) חילתו חיו (ב) חילתו חיו
(ג) חילתו חיו (ד) חילתו חיו
(ה) חילתו חיו (ו) חילתו חיו
(ז) חילתו חיו (ח) חילתו חיו
(ט) חילתו חיו (י) חילתו חיו
(יא) חילתו חיו (יב) חילתו חיו
(יג) חילתו חיו (יד) חילתו חיו
(טו) חילתו חיו (טז) חילתו חיו
(יז) חילתו חיו (יח) חילתו חיו
(יט) חילתו חיו (כ) חילתו חיו
(כא) חילתו חיו (כב) חילתו חיו
(כג) חילתו חיו (כד) חילתו חיו
(כה) חילתו חיו (כו) חילתו חיו
(כז) חילתו חיו (כח) חילתו חיו
(כט) חילתו חיו (ל) חילתו חיו

חגרות הב"ה
(א) חילתו חיו (ב) חילתו חיו
(ג) חילתו חיו (ד) חילתו חיו
(ה) חילתו חיו (ו) חילתו חיו
(ז) חילתו חיו (ח) חילתו חיו
(ט) חילתו חיו (י) חילתו חיו
(יא) חילתו חיו (יב) חילתו חיו
(יג) חילתו חיו (יד) חילתו חיו
(טו) חילתו חיו (טז) חילתו חיו
(יז) חילתו חיו (יח) חילתו חיו
(יט) חילתו חיו (כ) חילתו חיו
(כא) חילתו חיו (כב) חילתו חיו
(כג) חילתו חיו (כד) חילתו חיו
(כה) חילתו חיו (כו) חילתו חיו
(כז) חילתו חיו (כח) חילתו חיו
(כט) חילתו חיו (ל) חילתו חיו

גליון הש"ס
(א) חילתו חיו (ב) חילתו חיו
(ג) חילתו חיו (ד) חילתו חיו
(ה) חילתו חיו (ו) חילתו חיו
(ז) חילתו חיו (ח) חילתו חיו
(ט) חילתו חיו (י) חילתו חיו
(יא) חילתו חיו (יב) חילתו חיו
(יג) חילתו חיו (יד) חילתו חיו
(טו) חילתו חיו (טז) חילתו חיו
(יז) חילתו חיו (יח) חילתו חיו
(יט) חילתו חיו (כ) חילתו חיו
(כא) חילתו חיו (כב) חילתו חיו
(כג) חילתו חיו (כד) חילתו חיו
(כה) חילתו חיו (כו) חילתו חיו
(כז) חילתו חיו (כח) חילתו חיו
(כט) חילתו חיו (ל) חילתו חיו

לעזי רש"י
(א) חילתו חיו (ב) חילתו חיו
(ג) חילתו חיו (ד) חילתו חיו
(ה) חילתו חיו (ו) חילתו חיו
(ז) חילתו חיו (ח) חילתו חיו
(ט) חילתו חיו (י) חילתו חיו
(יא) חילתו חיו (יב) חילתו חיו
(יג) חילתו חיו (יד) חילתו חיו
(טו) חילתו חיו (טז) חילתו חיו
(יז) חילתו חיו (יח) חילתו חיו
(יט) חילתו חיו (כ) חילתו חיו
(כא) חילתו חיו (כב) חילתו חיו
(כג) חילתו חיו (כד) חילתו חיו
(כה) חילתו חיו (כו) חילתו חיו
(כז) חילתו חיו (כח) חילתו חיו
(כט) חילתו חיו (ל) חילתו חיו

מוסף רש"י
(א) חילתו חיו (ב) חילתו חיו
(ג) חילתו חיו (ד) חילתו חיו
(ה) חילתו חיו (ו) חילתו חיו
(ז) חילתו חיו (ח) חילתו חיו
(ט) חילתו חיו (י) חילתו חיו
(יא) חילתו חיו (יב) חילתו חיו
(יג) חילתו חיו (יד) חילתו חיו
(טו) חילתו חיו (טז) חילתו חיו
(יז) חילתו חיו (יח) חילתו חיו
(יט) חילתו חיו (כ) חילתו חיו
(כא) חילתו חיו (כב) חילתו חיו
(כג) חילתו חיו (כד) חילתו חיו
(כה) חילתו חיו (כו) חילתו חיו
(כז) חילתו חיו (כח) חילתו חיו
(כט) חילתו חיו (ל) חילתו חיו

מסלחין כלים נכנס
(א) חילתו חיו (ב) חילתו חיו
(ג) חילתו חיו (ד) חילתו חיו
(ה) חילתו חיו (ו) חילתו חיו
(ז) חילתו חיו (ח) חילתו חיו
(ט) חילתו חיו (י) חילתו חיו
(יא) חילתו חיו (יב) חילתו חיו
(יג) חילתו חיו (יד) חילתו חיו
(טו) חילתו חיו (טז) חילתו חיו
(יז) חילתו חיו (יח) חילתו חיו
(יט) חילתו חיו (כ) חילתו חיו
(כא) חילתו חיו (כב) חילתו חיו
(כג) חילתו חיו (כד) חילתו חיו
(כה) חילתו חיו (כו) חילתו חיו
(כז) חילתו חיו (כח) חילתו חיו
(כט) חילתו חיו (ל) חילתו חיו

במה אשה פרק ששי שבת

ס:

עין משפט
נר מצוה

אין בין יו"ט לשבת ב' ואע"פ דכ"פ משלין (כ"ה דף לו. ושם)
ולקמן כ"פ כל הכלל (דף קכד. ושם) מוקמין לה ככ"ש
דלי ככ"ה הא אמרי מחזק שבתה הכערה ללוקח הותרה נמי שלא
ללוקח מ"מ דמי טפי יו"ט לשבת הואיל ולא שריא שאר דברים אלא

מטעם שבתה ללוקח אולם נפש:
השתא חמש שרינן ב' ב' בפרק
קמח דסוכה (דף כ: ושם)
גבי רבי יהודה מכשיר עד ארבעים
וחמשים אמה לא פריך השמא חמשים
מ' וכן גרש אע"פ (וכמוצו דף נו.
ושם) גבי אכל חמשים אומרים משה
אדם עם אשמו אפילו שמים ושלא
שנים בלא כחיה ונראה לר"י דכל
היכא דפשיטא ליה דעבי למימר אפי'
טובא לא פריך אלא הכא ליה לפרושי
ד' ו' אפילו טובא דא"ל התרמה
סנדל המסומר וכן בפרק צוות מומס
(דף דף לו. ושם) פריך (גבי) וכמה
היא קישויה ר' מאיר אומר אפילו מ'
ו' יוס דליכא למימר אפילו טובא דלין
סנדל שחשך דס קישו מיום מחילת
עוברה ומשמע ליה בלא הני דשיעורא
במא דוקא ולהכי פריך דלימא
שיעורא במא ולא לימא שיעורא
קמח ולקמן בפרק מפנין ד' ו' קופות
(דף קמ: ושם) פריך נמי השמא חמש
שרי ד' כ' משמע ליה דטפי לא
שרין משום טורח שבת ומשני רב
חסדא ד' מאלו קטן חמש מאלו
גדול ושמאל משני ד' ו' אפילו טובא
דלמרי אינשי דסנר טובא מלי
לפנות ובלבד שלא יגמור את האלול
פי' קרקעית האלול משום אשווי
גומות ודלמאן התם וד' דפסק
אע"פ (וכמוצו דף ט. ושם) אמרינן
מיוק יונק והולך אפילו ד' ו' שנים
ולא פריך אף על גב דהו דוקא
מדפריך התם מחילתו על כתפו
ומשני ארזי וארזי חד שיעורא וי"ל
הא כחוש לא כנראה ויכא דלמרינן
בפרק הורע (חולין דף קלג: כהן טעם
שמים ו' שנתות פטור מן המתנות
מכלן ואילו חייב בנתנות אומר
ר"י דנקט שמים לרבי דאית ליה
בבבא על יצממו (ויבמות דף סד:)
דבמרי יצממו הוא חזק ו' לרשב"ג:

רב נסים גאון

אפי' ל' חניני בר עקיבא
דאמר לא אסור אלא בירדן
וספינה וכמנשה שויה.
זה המנשה עיקרו (במנשה)
(במנשה) חנינה כ"פ חזק
בירדן ודף נו. ויבכות
בפרק חטאת (שולחן) דא
ובעלה למינה הים שלום
כיו לבניה ודף טו. וסו. מאי
מנשה שויה דאמר רב
יהודה אמר רב מנשה
בארם חזק שויה מעבר
מ' חטאת ואמר חטאת
בירדן ובספינה, ומנא כ"פ
מ' חטאת בקרקעית של
ספינה, באותה שעה אמר
לא ישא אדם מ' חטאת
ואמר חטאת ויבכות בירדן
ובספינה. לא בירדן בלבד
שאין בירדן ספינה. ורש"י
במ' רבני מנשה אמר ר' יוחנן
אבא סמי חתשי שלא ידע
אומסין איש פלוני נסס
סנדלו וחלוא בבית שויה.

רבינו הגנאל

ואסמא בסנדל מסומר
אחר שבת ואחר יו"ט
אסור דרש ורשב"י ור"י
יניח. אמר ר' חנינה בן
עקיבא דאמר לא אסור אלא
בירדן ובספינה, וכמנשה
שויה. פשוט ביבמות פרק
האלול שולחן ה' ובעלה
למיתת הים, מנשה באת
שויה מעבר מ' חטאת
ואמר חטאת בירדן ובספינה
ומנא כ"פ מ' חטאת
בקרקעית של ספינה,
באותה שעה אמר לא ישא
אדם מ' חטאת ואמר חטאת
בירדן ובספינה.
(וירדן לעי' רחם כד'
שיתברך לו חסותה היטב.
ק"ל מלך המסומר.)
אמר לוי מחר, רב
יהודה אמר שמואל, דא
דיקא אשמעיה לאוקומה,
דאמרין וכמה לוי דשרי,
ר' יוחנן אמר ב' מכאן
וב' מכאן וא' בחיטותיו,
ר' חנינה אמר ב' מוכן
וב' מכאן וא' בחיטותיו.
וכי' חנינה ק"ל, דר'
יוחנן לבני ר' חנינה תלמידי
הוא, והא דאמר ליה איפא
לרבה בר בר חנה אהון
תלמידי דר' יוחנן, אהון
עבדו כר' יוחנן, לא משום
דהלכה כר' יוחנן אלא
משום ובאחריה דר' יוחנן
ביותר מחמש נהנו בו
איסור, ודברים המותרים
ואחרים נהנו בהן איסור
א' אהרן רשאי לתמוך
בפניהם, אורי' אבי נחין
קם ליה כר' חנינה רשע
מחר, והא דקתני ר'
מחר עד יו"ט, כוונתו הוא,
ובכן שפיל עקבו ולרבי
הכל, ור' חייא מחר בה
הרבה, בסורא אמרי רב,
הרובותא אמרי כיד,
חפזו למיכל מבפנים שיי
משום דהו ליה מנעל,
ואסנדל גזיר רבנן, אמנעל
לא נהור, כמין כלבוס מחר,
אמר רב ששת חיפזו נהור
במסמרות כד' שלא יאמר
קרקע אולם מנעל מחר,
נניא כוונתו דרב ששת לא
נניא אהרן בסנדל מסומר
ולא ישייל בו מבית לבית
כו', ולא יחיד בזמן שאין
ברגלו מכה, וירושלמי אמר
ר' בא מנעל חדש שלא
יאמרו איש פלוני נסס
סנדלו וחלוא בבית שויה.

משלחין כלים כיו"ט בין חפורין בין שאינן חפורין (א) אבל לא סנדל המסומר ולא מנעל
המסומר. אלא לאו דר מנעלי כיו"ט הוא דהא קתני התם כל
שנאמין בו כיו"ט משלחין אותו: איכא כינופא, שאין עושין מלאכה
ונקבצין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות וכו' (א) חילתו חיו

דאיסורא. בעשיית מלאכה: ואפילו
לרבי חנינה בן עקיבא. בפרק חומר
בקדש (ג) גבי נושא מי חטאת ואמר
חטאת בירדן ובספינה שנמלא כות
מן המה מחזק בקרקעית של ספינה
ונמלא וקאמר רבנן דגזרו שלא
יעביר אדם מי חטאת בספינה ולא
על הגשר ולא ישיט על פני המים
אחד ירדן ואחד שאר נהרות ופליג
ר' חנינה ואמר לא אסור אלא בירדן
ובספינה ולא גזר ושאר נהרות
דגזירה שגזרו מחמת מאורע אין
להם לגזור אלא מעין המאורע:
דשאי משאר נהרות. ברוחז או
ציומק: אלא לחוק. שמסמרותיו
נעשו לחוק העקב שקורין שול"א עם
הפנתא שקורין אינפייני"א אלא לוי
מותר דלא גזרו אלא המאורע
והנהו לחוק היו כסמם מסמרים
דסנדל: שפסם מכלן. לזד מילין אחד
כרשאו לזד האלצנות ואחד לזד
עקיבו ושמים מכאן לזד פנימי לזד
בין הרגלים: פרסיוני. לרעומו:
סנדל הנוטה. שמתחן שלו אינו שוה
שעב מלד זה ודק מלד זה ושדירוס
נוטה לזד הדק וזרקי להגביהו שיהא
שוה לזד כשנגזר: איפס. שם חסם
וזנו של ר' רחבה דפומבדיתא הו"ל:
ספרו מבפנים. שנתן מנעל של עור
לפנים מן הסנדל. תפרו פורדרי"ן
ללע"ז: מוסר. שמעתי מרבי יוחנן
וטעמא לא ידענא: מוסר. לקבוע בו
מסמרים מבחוץ: עשאו. למסמר
כמין כלבוס בלע"ז טיפפילין שז'
ראשין חדין וכפופין (ו) ועד שני ראשים
בעד כדלמרי' כסותהו (יט: כלבוס של
גדול מעילין לו לחוך פיה: מוסר.
הואיל ונשתנה משאר מסמרים דלא
גזרו אלא מעין המאורע: חיפזו.
מלמטה: אלא מעלעלין אותו. דתורת
כלי עליו: חסר. דלימא חזי לנעולו:
נשרו רוב מסמרותיו כו'. לקמן מפרש
לה: מוסר. הואיל ונשתנה מנעלו שהיה
דמעין המאורע גזרו: עשאו. לראש
מסמר רחב כמין טס או שעשאו חד
כמין יחד: אע"ג דאיסורא טובא.
ובלבד שיהיו מעוט: שנגממו.
מלמעלה ורשומי ניכר בתוך העץ
אפילו טובא דהא מינכר שאינו
בכריסו: שטקרו. לגמרי שאין ניכר
שהיה בו יחד ד' או ה' (אין) טפי לא
לוי"ה ולשון חכיו איפכא: נוטה שאין
שטלן לריכין לו להשוותו ואין אחד
מהן לחזק: שפסא דאפסם לכי. לחלק
בין נוטה לשאין נוטה: לרבי יוחנן
נמי. דקפרכת לעיל מינה ואמרת דאמר
כמאן איכא נמי למרוי לנעול כרכי
נתן ונוטה שאין דהתם מתיר עד שבע
אזל אין נוטה ה' וכו' לא: מסמרות
עממא. דלסור לטלטל שמה לעיננו:
ככלאי שרי איסורי. דר' חייא מנבל
הוא דלמרינן בנכוסהו עלו ר' חייא
וצניו ויסקוה: עד דאפס. רבי חייא
לסורא חסר (סרין). דומה אלל דומה:
הא

כשעלה מנבל לארץ ישראל וכו' דרך סוריא מפומבדיתא: חסר סרפי. נפלו שמים ממסמרותיו בדרך: (א) חילתו חיו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones